

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2005. gada 30. novembrī
(OR. en)**

**14469/4/05
REV 4**

LIMITE

**JAI 423
ECOFIN 353
TRANS 234
RELEX 639
ECO 136
PESC 1010
COTER 72
COSDP 810
PROCIV 174
ENER 172
ATO 103**

PIEZĪME

Sūtītājs: Prezidentvalsts un Pretterorisma koordinators

Saņēmējs: Padome/Eiropadome

Iepr. dok. Nr.: 14469/3/05 REV 3 JAI 423 ECOFIN 353 TRANS 234 RELEX 639 ECO 136
PESC 1010 COTER 72 COSDP 810 PROCIV 174 ENER 172 ATO 103

Temats: Eiropas Savienības pretterorisma stratēģija

Šo dokumentu pārsūta Padomei, lai par to vienotos, un tad tas tiks nosūtīts Eiropadomei pieņemšanai.

* * *

EIROPAS SAVIENĪBAS PRETTERORISMA STRATĒGIJA

NOVĒRŠANA AIZSARDZĪBA VAJĀŠANA REAĢĒŠANA

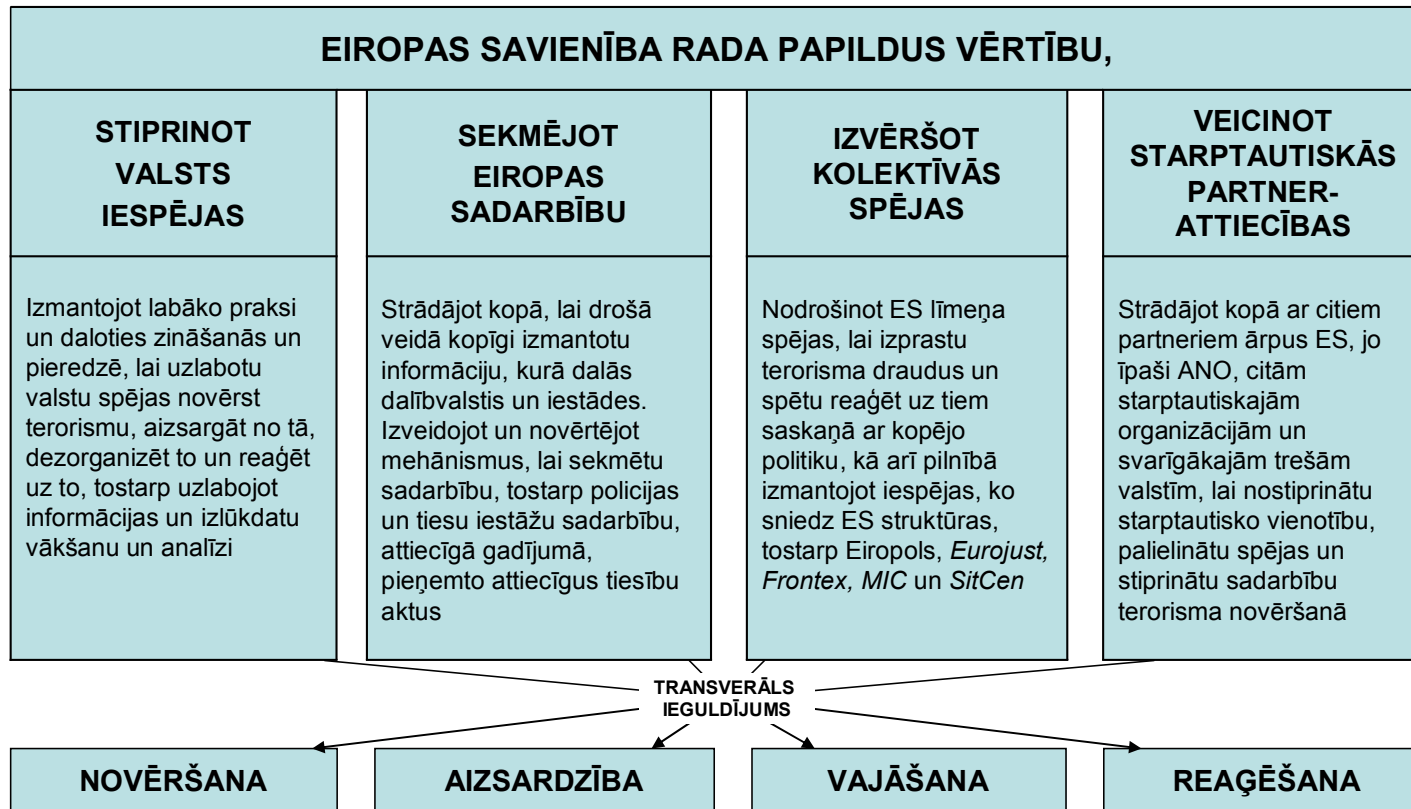
Eiropas Savienības stratēģiskais uzdevums:

*Apkarot terorismu globāli, vienlaikus ievērojot cilvēktiesības,
un padarīt Eiropu drošāku, lai tās pilsoņi varētu dzīvot, brīvības, drošības un tiesiskuma telpā*

ES Pretterorisma stratēģija dalās četros darbības virzienos, kas sader ar stratēģisko uzdevumu:

Dalībvalstis ir galvenās atbildīgās par terorisma apkarošanu, un ES var sniegt papildu vērtību četros galvenos veidos:

**ES ir jācenšas sasniegt savus mērķus demokrātiskā un atbildīgā veidā.
Būtiska būs stratēģijas politiskā pārraudzība un regulāra kontrole:**

EIROPADOME: POLITISKĀ PĀRRAUDZĪBA

AUGSTA LĪMEŅA POLITISKS DIALOGS PAR PRETTETORISMU
PADOME – EIROPAS PARLAMENTS - KOMISIJA
Sanāksme vienreiz katras prezidentvalsts darbības laikā,
lai nodrošinātu starpiestāžu pārvaldību

**Pastāvīgo pārstāvju komiteja uzrauga stratēģijas progresu četros tās virzienos,
prettetorisma koordinators un Komisija sniedz regulāras atskaites
par jaunāko šajā jomā**

NOVĒRŠANA

AIZSARDZĪBA

VAJĀŠANA

REAĢĒŠANA

ES PRETTERORISMA STRATĒGIJA

NOVĒRŠANA

AIZSARDZĪBA

VAJĀŠANA

REAĢĒŠANA

STRATĒGISKAIS MĒRĶIS

Apkarot terorismu globāli, vienlaikus ievērojot cilvēktiesības, un padarīt Eiropu drošāku, lai tās pilsoņi varētu dzīvot brīvības, drošības un tiesiskuma telpā

IEVADS

1. Terorisms ir drauds visām valstīm un visām tautām. Tas nopietni apdraud mūsu drošību, mūsu demokrātiskās sabiedrības vērtības un mūsu pilsoņu tiesības un brīvības, jo īpaši, nešķirojot padarīdams par mērķi nevainīgus cilvēkus. Terorisms ir krimināla darbība, un tas nav attaisnojams nekādos apstākļos.
2. Eiropas Savienība ir arvien lielākas atklātības zona, kurā drošības iekšējie un ārējie aspekti ir cieši saistīti. Tā ir pieaugošas savstarpējās atkarības zona, kurā ļauna brīva cilvēku kustība, domu, tehnoloģiju un resursu aprīte. Tā ir vide, kuru teroristi izmanto ļaunprātīgi, lai īstenotu savus mērķus. Tādēļ saskaņota un kolektīva Eiropas rīcība solidaritātes garā ir neaizstājama, lai apkarotu terorismu.
3. ES pretterorisma stratēģijas četri pīlāri - novēršana, aizsardzība, vajāšana un reaģēšana - ir visaptveroša un proporcionāla reakcija uz starptautiskā terorisma draudiem. Stratēģijai nepieciešams darbs valstu, Eiropas un starptautiskā līmenī, lai samazinātu terorisma radītos draudus un mūsu ievainojamību uzbrukumu priekšā. Stratēģija izklāsta mūsu mērķus, lai novērstu to, ka terorisms savervē jaunus piekritējus; lai labāk aizsargātu potenciālos terorisma mērķus; lai vajātu un pastāvošo teroristu tīklu dalībniekus un izmeklētu viņu darbības un uzlabotu mūsu spējas reaģēt uz terora aktiem un novērstu to sekas. Ar šo stratēģiju ir aizsākts jauns posms darba programmā, ko noteica 2004. gada marta Eiropadome pēc sprādzieniem Madridē.

4. Savienības stratēģijas četru pīlāru horizontālais elements ir Savienības loma pasaulē. Kā izklāstīts Eiropas drošības stratēģijā, Eiropas Savienība, darbojoties ārējās attiecībās, uzņemas atbildību par savu ieguldījumu pasaules drošībā un drošākas pasaules veidošanā. Darbojoties ANO un saistībā ar tās struktūrām, kā arī ar citām starptautiskām un reģionālām organizācijām, ES strādās pie tā, lai panāktu starptautisku vienotību un uzlabotu starptautiskos standartus terorisma apkarošanai. ES veicinās centienus ANO, lai izstrādātu globālu terorisma apkarošanas stratēģiju. Eiropas pieejas būtība izpaudīsies arī dialogā ar galvenajām partnervalstīm, tostarp ASV, turpinot atzīt terorisma apkarošanu kā svarīgu prioritāti.
5. Ņemot vērā to, ka šobrīd starptautiskā terorisma draudi iespaido un rodas daudzās pasaules vietās ārpus ES, sadarbība ar prioritārām trešām valstīm - tostarp Ziemeļāfriku, Tuvajiem Austrumiem un Dienvidaustrumāziju - un palīdzība tām arī būs vitāli svarīga. Visbeidzot, stratēģijas būtisks elements būs darbs pie konfliktu novēršanas un labas pārvaldības un demokrātijas veicināšana kā daļa no dialoga un savienības kultūru, ticību un civilizāciju starpā, lai pievērstos motivācijas un strukturāliem faktoriem, kas ir terorisma pamatā.

NOVĒRŠANA

6. Lai novērstu to, ka cilvēki pievēršas terorismam, un lai apstādinātu nākamās teroristu paaudzes rašanos, ES vienojās par visaptverošu stratēģiju un rīcības plānu, ar ko apkārot radikalizāciju un vervēšanu terorisma vajadzībām. Šī stratēģija ir vērsta uz pret darbību radikalizācijai un vervēšanai teroristu grupējumos, piemēram, *Al Qaeda* un citās grupās, ko iedvesmo tās darbība, ņemot vērā, ka šāda veida terorisms šobrīd ir galvenais drauds Savienībai kopumā.
7. Terorismu attaisnot nevar nekas. Terora aktus nevar ne attaisnot, ne atstāt nesodītus. Lielākā daļa eiropiešu neatkarīgi no ticības nepieņem ekstrēmistu ideoloģiju. Tikai daži no nelielā to cilvēku skaita, kas to pieņem, pievēršas terorismam. Lēmuma pamatojums, iesaistoties terorismā, atšķiras katrā konkrētā gadījumā, lai gan šāda lēmuma iemesli bieži ir līdzīgi. Mums ir jāidentificē un jānovērš metodes, propaganda un apstākļi, kādos cilvēkus ievēl terorisma darbībās.

8. Radikalizācijas un teroristu vervēšanas apkarošanas uzdevums galvenokārt ir dalībvalstu ziņā, veicot apkarošanu valsts, reģionālā un vietējā līmenī. Tomēr ES darbība šajā jomā, tostarp Eiropas Komisijas ieguldījums, var sniegt nozīmīgu pamatu, lai palīdzētu koordinēt valstu politiku; veicinātu informācijas apmaiņu un noteiktu labu praksi. Taču šīs problēmas atrisināšana nav pa spēkam valdībām vienām pašām, un tam ir nepieciešama visu Eiropas tautu un pārējo tautu iesaistīšanās.

9. Personai jāspēr praktiski soļi, lai iesaistītos terorismā. Globalizācija ir ievērojami stiprinājusi spējas pārvērst idejas darbībā: atvieglota ceļošana, vienkāršota līdzekļu pārskaitīšana un komunikācija - tostarp ar interneta starpniecību - nozīmē, ka var vieglāk piekļūt radikālām idejām un mācībām. Mums ir jāatpazīst šāda rīcība, piemēram, izmantojot vietējo sabiedriskās kārtības uzraudzīšanu un efektīvi uzraugot ceļošana uz konflikta zonām. Mums arī jāizjauc šādas darbības, ierobežojot to personu darbību, kas piedalās radikalizācijā; novēršot pieeju teroristu mācībām; izveidojot stingru juridisko bāzi, lai novērstu nauda kurināšanu un vervēšanu; un izskatot veidus, kā aizkavēt teroristu vervēšanu ar interneta starpniecību.

10. Īpašas ekstrēmistu pasaules uzskata propagandas ietekmē personas pievēršas vardarbības lietošanai un attaisno to. Piemēram, pēdējā terora aktu vilnī galvenā problēma ir propaganda, kas konfliktus pasaulē izkropļojoši ataino kā pierādījumu tam, ka pastāv sadursme starp Rietumiem un islamu. Lai risinātu šīs problēmas, mums jānodrošina, ka plaši pieņemtie uzskati dominē pār ekstrēmistu paustajiem uzskatiem, iesaistot civilo sabiedrību un reliģiskās grupas, kas nosoda idejas, ko pauž ekstrēmisti, un ekstrēmistus, kas aicina uz vardarbību. Tāpat mums ir jāpauž savi uzskati efektīvāk, lai mainītu valstu un Eiropas politikas uztveri. Jānodrošina arī tas, lai mūsu pašu politika nesaasinātu šķelšanos. Tam palīdzētu neitrālu vārdu krājuma izveide šādu jautājumu apspriešanai.

11. Sabiedrībā pastāv vairāki apstākļi, kas var radīt situāciju, kurā personas var vieglāk pakļauties radikalizēšanai. Šādi apstākļi var būt slikta vai autokrātiska pārvaldība; strauja, bet nepārvaldīta modernizācija; politisku un saimniecisku iespēju un izglītības iespēju trūkums. Eiropas Savienībā šie apstākļi pārsvarā nav sastopami, taču tie var būt aktuāli atsevišķos sabiedrības segmentos. Lai to novērstu, ārpus Savienības vēl spēcīgāk ir jāveicina laba pārvaldība, cilvēktiesības, demokrātija, kā arī izglītība un saimnieciskais uzplaukums, kā arī jāiesaistās konfliktu risināšanā. Mums arī ir jāpievēršas nevienlīdzīgiem apstākļiem un diskriminācijai tur, kur tie pastāv, un jāveicina starpkultūru dialogs un nepieciešamības gadījumā ilgtermiņa integrācija.

12. Radikalizācija un vervēšana ir starptautiska parādība. Daudz ko var panākt, sadarbojoties ar citu valstu partneriem, lai palīdzētu tiem apkarot radikalizāciju, tostarp ar sadarbības un palīdzības programmām ar trešām valstīm un darbojoties starptautiskās organizācijās.

13. "Novēršanas" galvenās prioritātes ir:

- izstrādāt kopīgu pieeju, lai atklātu un attiecīgi rīkotos saistībā ar problemātisku rīcību, jo īpaši interneta ļaunprātīgu izmantošanu;
- pievērsties naida kurināšanai un vervēšanai, jo īpaši galvenajās vidēs, piemēram, cietumos, reliģisko mācību vai lūgšanas vietās, proti, īstenojot likumus, ar ko šāda rīcība ir uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu;
- izstrādāt masu informācijas un saziņas līdzekļu stratēģiju, lai labāk izskaidrotu ES politiku;
- veicināt labu pārvaldību, demokrātiju, izglītību un saimniecisko uzplaukumu, izmantojot Kopienas un dalībvalstu atbalsta programmas;
- attīstīt dialogu starp kultūrām gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās;
- attīstīt neitrālu vārdu krājumu šādu jautājumu apspriešanai;
- turpināt izpēti, dalīties analītiskā informācijā un pieredzē, lai sekmētu izpratni par šiem jautājumiem, un izstrādāt politikas pasākumus šajā jomā.

AIZSARDZĪBA

14. Aizsardzība ir svarīga pretterorisma stratēģijas daļa. Ir jāstiprina galveno mērķu aizsardzība, samazinot pakļautību uzbrukumam, kā arī samazinot uzbrukuma izraisītās sekas.

15. Lai gan dalībvalstīs ir galvenās atbildīgās par svarīgāko mērķu aizsardzību, robežu drošības, transporta un citu pārrobežu infrastruktūru savstarpējā atkarība rada vajadzību pēc efektīvas un kopīgas ES rīcības. Jomās, kur pastāv ES līmeņa drošības režīmi, piemēram, robežu un transporta drošības jautājumos, ES un jo īpaši Eiropas Komisijai bija svarīga loma standartu kvalitātes palielināšanā. Turpmāks darbs dalībvalstu starpā ar Eiropas iestāžu atbalstu sniegs labu pamatu, uz kura dalībvalstis varēs koordinēt savu politiku, dalīties informācijā par pasākumiem, kas izstrādāti valsts līmenī, noteikt labas prakses paraugus un sadarboties, lai attīstītu jaunas idejas.

16. Ir nepieciešams veicināt ārējo robežu aizsardzību, lai padarītu grūtāku apzinātajiem vai aizdomās turētajiem teroristiem iekļūt un darboties ES. Tehnoloģiju uzlabojumi gan datu vākšanas, gan pasažieru datu apmaiņas jomā, kā arī biometriskās informācijas iekļaušana identitātes un ceļošanas dokumentos, palielinās robežu kontroles efektivitāti un nodrošinās lielāku drošības sajūtu mūsu pilsoņiem. Eiropas Robežu aģentūrai (*Frontex*) būs loma, nodrošinot riska novērtējumu, papildinot centienus stiprināt kontroli un uzraudzību uz ES ārējām robežām. Vīzu informācijas sistēmas un Šengenas informācijas sistēmas otrās paaudzes ieviešana nodrošinās to, ka mūsu iestādes varēs kopīgi lietot un iegūt informāciju un, ja nepieciešams, liegt iebraukšanu Šengenas zonā.

17. Ir arī kopīgi jāstrādā, lai celtu transporta drošības standartus. Ir jāveicina lidostu, jūras ostu aizsardzība un gaisa kuģu drošības pasākumi, lai novērstu terora aktus un pievērstos vājajām vietām iekšējos un starptautiskajos transporta darījumos. Šos pasākumus izstrādās, apvienojot specifiskus draudu un neaizsargātības novērtējumus, saskaņotu ES tiesību aktu īstenošanu

aviācijas un kuģniecības drošības jomā un vienojoties pārstrādāt ES tiesību aktus attiecībā uz aviācijas drošību. Ir arī vieta sadarbībai, lai palielinātu ceļu un dzelzceļa drošību. Lai atbalstītu darbību visās šajās jomās, ES izpētes politikā, tostarp Eiropas Komisijas izpētes un attīstības programmās, jāturpina iekļaut pētījumi drošības jomā saistībā ar terorismu.

18. Ir būtiski samazināt Eiropas vitāli svarīgās infrastruktūras pakļautību fiziskam un elektroniskam uzbrukumam. Lai veicinātu aizsardzību, mēs vienojāmies izveidot darba programmu, kura vērsta uz to, lai uzlabotu vitāli svarīgās infrastruktūras aizsardzību Eiropā. Mēs turpināsim darbu, lai sasniegtu šo mērķi, attīstot riska daudzveidības pieeju, ar ko terorisma izraisīts apdraudējums atzīts par prioritāru.

19. Mums arī ir jānodrošina, ka mūsu kopīgs darbs un jo īpaši ES izpētes centieni palīdz izstrādāt metodoloģiju pārpildītu sabiedrisko vietu un citu viegli pieejamu mērķu aizsardzībai no uzbrukumiem.

20. Starptautiskā līmenī mums jāsadarbjas ar partneriem un starptautiskām organizācijām transporta drošības jomā, *CBRN* materiālu un vieglo ieroču un bruņojuma neizplatīšanas jomā, kā arī plašāku tehniskā atbalsta programmu ietvaros jānodrošina tehniskais atbalsts prioritārām trešām valstīm drošības jomā, kas vērsta uz aizsardzību.

21. "Aizsardzības" galvenās prioritātes ir:

- panākt uzlabojumus ES pasu drošībā, ieviešot biometriju;
- ieviest Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un Šengenas informācijas sistēmas otro paaudzi (SIS II);
- ar *Frontex* palīdzību izstrādāt efektīvu ES ārējo robežu riska analīzi;
- īstenot saskaņotus kopējos standartus civilās aviācijas, ostu un kuģniecības drošības jomā;
- vienojoties par Eiropas programmu vitāli svarīgās infrastruktūras aizsardzībai;
- efektīvi izmantot ES un Kopienas līmeņa izpētes darbību.

VAJĀŠANA

22. Mēs turpināsim stiprināt un īstenot apņemšanos dezorganizēt teroristu darbību un vajāt teroristus pāri robežām. Mūsu mērķis ir aizkavēt teroristu veikto plānošanu, dezorganizēt viņu tīklus un teroristu vervētāju darbības, apturēt teroristu finansēšanu un novērst viņu pieeju uzbrukumā izmantojamiem materiāliem, kā arī panākt viņu tiesāšanu, vienlaikus ievērojot cilvēktiesības un starptautiskās tiesības.

23. Kā par to vienojāmies Hāgas programmā, aizsargājot valsts drošību, dalībvalstis arī pievērsīs uzmanību visas Eiropas Savienības drošībai. Savienība atbalstīs dalībvalstu centienus dezorganizēt teroristus, veicinot informācijas un izlūkdatu apmaiņu starp tām, sniedzot kopīgu draudu analīzi un stiprinot operatīvo sadarbību tiesībaizsardzībā.

24. Valsts līmenī kompetento iestāžu rīcībā vajag būt nepieciešamajiem līdzekļiem, lai vāktu un analizētu izlūkdatumus un lai vajātu teroristus un izmeklētu viņu darbību, kas no dalībvalstīm attiecīgā gadījumā prasa politikas reakciju un tiesību aktu atjaunināšanu. Šajā sakarā mūsu kopīgais mērķis ir pilnībā ņemt vērā ieteikumus, kas izstrādāti ES līdzīgi kvalificētu speciālistu vērtējumu procesā. Dalībvalstis ziņos par to, kā tās ir uzlabojušas savas iekšējās spējas un mehānismus, ņemot vērā šos ieteikumus.

25. Lai izstrādātu kopīgu politiku reaģēšanai uz apdraudējumu, ir būtiski svarīgi izveidot vienotu izpratni par to. Apvienotā Situāciju centra novērtējumiem, kas balstīti uz valstu drošības un izlūkošanas aģentūru sniegto informāciju, būtu jāturpina nodrošināt pamatu lēmumiem, ko pieņem vairākās ES politikas jomās.

26. Tāds instruments kā Eiropas apcietināšanas orderis izrādās ļoti noderīgs līdzeklis, vajājot teroristus un izmeklējot viņu darbību pāri robežām. Tagad prioritāte jāpiešķir praktiskiem pasākumiem, lai praksē īstenotu tiesu lēmumu savstarpējas atzīšanas principu. Viens no svarīgākajiem pasākumiem ir Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojums, kas ļaus dalībvalstīm iegūt pierādījumus no citām valstīm ES, lai palīdzētu tiesāt teroristus. Dalībvalstīm arī būtu jāturpina uzlabot praktisko sadarbību un informācijas apmaiņu starp policiju un tiesu iestādēm, jo īpaši izmantojot Eiropu un *Eurojust*. Turklāt pārrobežu izmeklēšanas īstenošanai, ja vajadzīgs, būtu jāizveido apvienotās izmeklētāju grupas. Svarīgi būs veikt tiesisko pasākumu novērtēšanu, un tas palīdzēs attīstīt turpmāko darbību, un dalībvalstīm būtu jāpanāk, ka tās īsteno Eiropas pasākumus, par ko vienojušās, kā arī ratificē attiecīgos starptautiskos līgumus un konvencijas, lai nodrošinātu atbilstīgu tiesisko pamatu, reaģējot uz apdraudējumu.

27. Lai pārietu no *ad hoc* policijas sadarbības un informācijas apmaiņas uz sistemātisku sadarbību un apmaiņu, svarīgs solis būs tiesībaizsardzības informācijas pieejamības principa izstrāde un īstenošana. Turklāt, izstrādājot jaunas informācijas tehnoloģiju sistēmas, piemēram Vīzu informācijas sistēmu un Šengenas informācijas sistēmas nākamo paaudzi, vienlaikus nodrošinot datu aizsardzību, attiecīgajām iestādēm, kas ir atbildīgas par iekšējo drošību, varētu panākt labāku pieeju informācijai, tādējādi paplašinot tām pieejamo datu bāzi. Būtu jāapsver arī kopējas pieejas izstrāde informācijas kopīgai lietošanai par potenciālajiem teroristiem un personām, kas izraidītas ar terorismu saistītu noziedzīgu nodarījumu dēļ.

28. Teroristiem ir jāatņem līdzekļi, ar kuriem tie sagatavo uzbrukumus - vai nu tieši (piem., ieroči un sprāgstvielas) vai netieši (piem., viltoti dokumenti, kas palīdz ceļot un apmesties uz dzīvi neatpazītiem). Viņu iespējas sazināties un plānot uzbrukumus neatklātiem vajadzētu samazināt ar tādiem pasākumiem kā telekomunikāciju datu uzglabāšana. Viņiem būtu jāliedz, cik vien tas iespējams, izmantot interneta sniegtās iespējas sazināties un izplatīt tehniskās zināšanas saistībā ar terorismu.

29. Radīt naidīgu vidi teroristu darbībai nozīmē arī atrisināt jautājumu par teroristu finansēšanu. ES jau ir ieviesusi noteikumus par teroristu līdzekļu iesaldēšanu. Nākamais solis ir īstenot ES mēroga tiesību aktus attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un skaidras naudas pārskaitījumiem, kā arī vienoties par pasākumiem, lai aizkavētu teroristu veiktos (elektroniskos) naudas pārskaitījumus. Papildus tam kā prioritāte paliek jautājums par bezpeļņas sektora ļaunprātīgu izmantošanu. Mums ir arī jānodrošina, lai finanšu izmeklēšana būtu neatņemama teroristu darbības izmeklēšanas sastāvdaļa. Šie un citi pasākumi, ar ko turpinās īstenot Finanšu darbības uzdevumu grupas ieteikumus, ir daļa no visaptverošas ES teroristu finansēšanas novēršanas stratēģijas. Šobrīd tiek veikts pārskats par ES darbību pret terorisma finansēšanu, lai nodrošinātu, ka mūsu pieeja balstās uz jaunāko informāciju.

30. Terorisma draudi Eiropai lielākoties rodas vietās, kas atrodas ārpus ES. Tādēļ "vajāšanai" ir jābūt ar vispārīgu, globālu dimensiju. ES strādās pie tā, lai stiprinātu starptautisko vienotību, izmantojot ANO un citas starptautiskās struktūras, kā arī dialogu un nolīgumus ar galvenajiem partneriem (kuros iekļautas pretterorisma klauzulas), un strādās pie tā, lai panāktu vienošanos par visaptverošu ANO Konvenciju pret terorismu. Prioritārām valstīm tiks sniegts atbalsts, koordinējot to ar citu donoru darbību, lai tām palīdzētu ieviest un īstenot mehānismus, kas vajadzīgi, lai dezorganizētu terorismu.

31. "Vajāšanas" galvenās prioritātes ir:

- stiprināt valstu spējas apkarot terorismu, ņemot vērā ieteikumus, kas izstrādāti līdzīgi kvalificētu speciālistu vērtējumos par valstu pretterorisma pasākumiem;
- pilnībā izmantot Eiropolu un *Eurojust*, lai sekmētu policijas un tiesu iestāžu sadarbību un turpinātu iekļaut Apvienotā situāciju centra draudu novērtējumus pretterorisma politikas veidošanā;
- turpmāk attīstīt tiesu lēmumu savstarpēju atzīšanu, tostarp pieņemot Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumu;
- nodrošināt spēkā esošo tiesību aktu pilnīgu īstenošanu un novērtēšanu, kā arī attiecīgo starptautisko līgumu un konvenciju ratifikāciju;
- attīstīt tiesībsardzības informācijas pieejamības principu;
- risināt jautājumu par teroristu pieeju ieročiem un sprāgstvielām, sākot no sastāvdaļām, kas paredzētas mājas apstākļos izgatavotiem spridzekļiem līdz *CBRN* materiāliem;

- risināt jautājumu par teroristu finansēšanu, tostarp īstenojot tiesību aktus, par ko ir panākta vienošanās, un strādājot pie tā, lai novērstu bezpeļņas sektora ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī pārskatot ES vispārējās darbības rezultātus šajā jomā;
- sniegt tehnisku atbalstu, lai uzlabotu prioritāro trešo valstu spējas.

REAĢĒŠANA

32. Terora aktu draudus nevar novērst pilnībā. Mums ir jāspēj tikt galā ar terora aktiem, kad tie notiek, atzīstot, ka tiem var būt tālejošas sekas, kas sniedzas pāri ES robežām. Reakcija uz negadījumu bieži vien būs līdzīga neatkarīgi no tā, vai to izraisījuši dabas apstākļi, tehnoloģiski vai cilvēka radīti iemesli, jo pastāvošās reaģēšanas sistēmas, ar ko novērš dabas katastrofu sekas, var arī izmantot, lai mazinātu sekas, ko terora akti atstāj uz pilsoņiem. Reaģējot šādā gadījumā, mums būtu pilnībā jāizmanto pastāvošās struktūras, tostarp civilās aizsardzības mehānisms, kuru ES izstrādājusi, lai reaģētu uz citām svarīgām Eiropas vai starptautiskām krīzēm, un mūsu reakcija būtu jākoordinē ar citu iesaistīto starptautisko organizāciju darbību.

33. Ja negadījumam ir pārrobežu sekas, būs vajadzīgs ātri dalīties operatīvajā un politikas informācijā, koordinēt masu informācijas līdzekļus un sniegt savstarpēju atbalstu, izmantojot visus pieejamos līdzekļus, tostarp militāros resursus. Lai reakcija būtu efektīva un sekmīga, ir būtiska arī ES spēja rīkoties saskaņoti vai kolektīvi. ES reakcijas vienotību, reaģējot uz terora aktiem, palīdzēs nodrošināt ES krīzes koordinācijas pasākumu izstrāde, kurus papildina vajadzīgās operatīvās procedūras.

34. Dalībvalstīm ir galvenā loma ārkārtas reaģēšanas nodrošināšanā terora aktu gadījumā to teritorijā. Tomēr ir vajadzība nodrošināt, ka ES kopīgi ar Eiropas iestāžu, tostarp Komisijas, palīdzību ir spējīga solidāri reaģēt ārkārtas situācijā, kurā vienas dalībvalsts resursi var izrādīties nepietiekami un kas varētu radīt nopietnu risku Savienībai kopumā. Lai nodrošinātu šo garantiju, ir svarīgi pārskatīt un uzlabot esošo savstarpējā atbalsta pamatu - Kopienas civilās aizsardzības mehānismu.

35. Izstrādājot uz risku pamatotu pieeju spēju novērtēšanai - pievērsties sagatavošanās darbiem tādiem notikumiem, kur varbūtība, ka tie notiks, ir vislielākā, un kuriem būtu visspēcīgākās sekas - dalībvalstīm būs iespēja attīstīt savas spējas reaģēt ārkārtas situācijas gadījumā. Šo darbu papildina kopīga ES datu bāze, kurā uzskaitīti resursi un līdzekļi, ko dalībvalstis varētu ieguldīt gadījumā, ja šādi notikumi risinātos cita dalībvalstī vai citās zemēs.

36. Valsts un Eiropas līmenī reaģēšana uz terorismu neaizstājami ietver arī solidaritāti, palīdzību un kompensāciju terorisma upuriem un viņu ģimenēm. Dalībvalstīm būtu jānodrošina tas, lai upuriem būtu pieejama atbilstīga kompensācija. Daloties ar valstu pasākumu labākās prakses paraugiem un attīstot sakarus starp valstu upuru asociācijām, Eiropas Komisija darīs iespējamu to, ka ES veic pasākumus, lai sekmētu atbalstu, ko sniedz terora aktos visvairāk cietušajiem.

37. Starptautiskā mērogā ir nepieciešams sniegt atbalstu ES pilsoņiem trešās valstīs un aizsargāt un atbalstīt mūsu militāros un civiltos līdzekļus, kas iesaistīti ES krīzes vadības operācijās. Būtu arī jānodrošina tas, lai darbs pie reaģēšanas uz katastrofām noris ciešā sadarbībā ar attiecīgo darbību starptautiskajās organizācijās un jo īpaši ANO. Visbeidzot, tehniskajā palīdzībā, ko ES sniedz prioritārām trešām valstīm, vajadzēs iekļaut palīdzību terora aktu seku novēršanā.

38. Galvenās "reaģēšanas" prioritātes ir:

- vienoties par ES krīzes koordinācijas pasākumiem un ar tiem saistītajām atbalsta operatīvajām procedūrām;
- pārskatīt tiesību aktus attiecībā uz Kopienas civilās aizsardzības mehānismu;
- izstrādāt riska novērtēšanu kā līdzekli, ar ko pamatot spēju izvēršanu, lai reaģētu uz uzbrukumu;
- uzlabot koordināciju ar starptautiskām organizācijām attiecībā uz to, kā vadīt reaģēšanu uz terora aktiem un citām katastrofām;
- dalīties labākajā praksē un izstrādāt pieeju, lai nodrošinātu palīdzību terorisma upuriem un viņu ģimenēm.

DEMOKRĀTISKĀ ATBILDĪBA

39. Eiropadome ik pēc sešiem mēnešiem veiks pārskatu par panākto saistībā ar šo stratēģiju.

40. Vienu reizi katras prezidentvalsts darbības laikā un pirms Eiropadome pārskatīs panākto, notiks augsta līmeņa politiskā dialoga sanāksme par terorisma apkarošanu, tiekoties Padomei, Eiropas Komisijai un Eiropas Parlamentam, lai ļautu visām trim iestādēm kopīgi apsvērt progresu un veicināt ES pieejas pārskatāmību un līdzsvarotību.

41. Šo stratēģiju papildinās sīki izstrādāts rīcības plāns, kurā būs uzskaitīti visi attiecīgie pasākumi saskaņā ar šīs stratēģijas četriem virzieniem. Tas dos iespēju sīki uzraudzīt virzību uz priekšu, ko regulāri veiks Pastāvīgo pārstāvju komiteja un ko regulāri kontrolēs un atjauninās pretterorisma koordinators un Eiropas Komisija.
